

Австрійські справи.

Відень, 10 жовтня 1918.

В суботу буде прийнятих 21 провідників партій в палату послів на авіації у цісаря, щоб поінформувати його про думку парламентарних партій з огляду на рух між народностями держави. Говорять, що має утворитися так зване міністерство народів. Повне засідання австрійської делегації відбудеться у вісторок дня 15 жовтня о год. 4. пополудні. На денній порядку стоять доповнюючі вибори до комісії.

В українських і польських ваяв у парламенті.

Із стенограму промови п. Голови У. П. Р.

Львів, 11 жовтня 1918.

Із стенографічного протоколу засідань палати послів вибираємо нижче програмовий уступ промови п. д-ра Петрушевича з 4. с. ж., яку п. к. Бюро кореспонденційне подало в дуже недостаточній місті.

Говорив п. Голова У. П. Р.:

„Ніхто сюда не може нас приневолити, щоб ми стали підданими польського королівства. Вже ми вирішили перенести це уважимо як найбільший міжнародно-правний вчинок, а зі стенографічного інтереса держави як найбільшу глупоту, яка могла зродитися в мозку австрійського дипломата. Наш намір не дається витиснути в рами польської держави. Він є досить сильний, щоб від сего оборонитися. Вже сама поголовка, що австрійське правительство занепадала таврами плямивими, мила сей наслідок, що намір наш в останній тижді минулого місяця посилювався на многотисячні віча і всюди приймав постанову: „Крива бербя на смерть, чим прилучення до Польщі“.

„Коли Австрія схоче остатись старою Австрією, Австрією в сьогодні, і не схоче перелести поділу Галичини, тоді український народ в Австрії мусить стратити послідню надію на лучшу будучину в сій державі і на сей случай вже нині рекламуємо для себе нічо инше, як найсвятіше для кожного народу право на відлучення всіх українських земель в одну українську незалежну державу і домагаємось прилучення всіх українських земель австро-угорської монархії, в сім також українських земель, положених в Угорщині, до української держави“.

Чи польські послі признають і галицьким Українцям право самоозначення?

Пише нам п. Василь Окунь: Польські послі в винятковій консервативній своїй внеску з 2 жовтня 1918 між иншим зажадали, щоби австрійський парламент ухвалив:

І. Признаємо право кожного народу до самоозначення своєї державної форми і стре-

мимо до мира світового на основі порозуміння всіх народів і т. н. Поборюємо милитаризм і імперіалізм кожного народу і т. д.

II. Керуючись сими принципами, заявляємо:

1. Уважаємо поділ Польщі як акт насильства, довершений на польському народі. Домагаємось повернення незалежності в всіх польських частях вложеної польської держави, отже в власним морським побережжям, як також в обшарів, замешканих переважно через польське населення, особливо Шлезька.

2. Застерегаємось проти сего, щоб польська квестія була уважана і трактована як внутрішньо-політична справа і отрої небудь з держав, які довершили поділ Польщі. Відкидаємо всяку односторонню розважку польського питання. Домагаємось участі представителів польського народу на мировім конгресі світовім, який має справу Пеліці розважати.

3. Стремлячи до нашої свободи, далекі від наміру панування над иншим народом, попіраємо стремління кожного народу до осягнення його повної незалежності.

По прочитанню сього внеску може кождому здаватися, що Пеліці надіючись на прилучення Повніщини, Шлезька і околиці Галицька до Польщі, вразгубили в своїх забаганках історичну Польщу з повновладними Українцями, Білорусами і Литовцями, а вдовольються стенографічною Польщею, ще і хочуть переперти стремління тих народів до незалежності, захоплені зичливістю Вільсона для себе. Одинок пересвідчення читача мусить захитати вже відповідь посла Дашинського Окуневському, що Пеліці моглиб згодитись на поділ Галичини, а відповіді Гломбінського Окуневському розбивають його несумнівно. Коде д-р Гломбінський й, мотивуючи повислий внесок, сказав, що Пеліці домагаються діїсної Польщі, історичної Польщі, при застереженню права на самоозначення инших націй і що також питання Чехів і Югославян силою відноситься інтернаціональними, то д-р Окуневський запитав його: „А ми Українці в Галичині? Чи є се внутрішнє чи вайтнє питання? Скажіть стверто і широ перед австрійським парламентом!“

Д-р Гломбінський й: „То є польськоруське питання!“

Д-р Окуневський й: „Дивіть! Українське питання є також интернаціональне. Ось є неширість!“

Д-р Гломбінський й: „Українське питання є міжнародне, але Галичина належає до України. В Галичині живуть Поляки як і Українці!“

Д-р Окуневський й: „Ось бачите неширість! (Спротилення Поляків).“

Д-р Гломбінський й: „Прийде мир, але не буде се побідний мир і не буде то також німецький мир і т. д.“

З наведеного слідує, що австрійські Поля-

ки не тільки галицьким Українцям відмовляють право і права до самоозначення вступати в ІІІ) свого внеску, а що в своїм вимогою Вільсона панувати над нами як надяється аж по Дніпро то бодай по Збруч.

В Італії і на Балкані.

ВІДЕНЬ, 10 жовтня (Тжб). Урядово:

В Італії стежна діяльність італійських відділів.

На Балкані коло Скубі відперли ми неприятельські сироби, щоби перекинути через річку відділи кінноти. Недалеко Лесковац розважили ся бої. За нашими фронтами розбилися шілкавато сербські і черногорські банди.

Наші війська на Заході.

На вірніч від Уегрив під Вешторг наші стрільці в німецькими військами відперли побіжно тяжкі наступи неприятеля.

На Заході.

Безупинні тяжкі бої. — Війська антант наступают все вперед.

ВЕРЛІН, 10 жовтня 1918. (Тжб) Урядово:

На полі боротьби між Cambrai і St. Quentin завзяли ми становища в заді положені. Будуться далі бої. Вчора посунувся неприятель великими силами по обох сторонах райського шляху до Le Cateau. Наші передні сторожі відперті панцирними возами відперли кінноту, яка посувалася вперед. Під напором сильного наступу піхоти наші передні сторожі борючись відступили на нові становища. Вечером неприятель стояв на схід від ліній Veru—Vailly—Vohain. Наступи в Шампанії ми відперли. Між Аргономеї і верхами Omea наступи Американців і Французів розбилися. Голосний удар між Маає був звернений проти Schmetzence і Remagne, однок неприятеля відперто.

Вечером: Перед коліями становищами на боєвій фронті від Cambrai і St. Quentin і в обох болах Мози відперли ми неприятельські наступи.

Англійське повідомлення.

ЛОНДОН. (Тжб) Райтер девоськ: Сімю у віддалі 2 миль від Le Chateau.

Шляхом дійсности.

Голос в дискусії.)

Богословську сторону в питанню про нежнате духовенство оставляємо на бої, бо в дійсности її виби не було в нім. Дуже річ ясна, що право женитися священиков і примус не женитися не мають нічого спільного в наукою про Бога, в правданні віри. Тут скоріше можна в належній говорити про повноту особового самоозначення, та про обмеження тої повноти. Але про звязок того права самопрояви в богословстві не можна казати думати, бо такого звязку не має, а саме для сь якій причини: Коли хто хоче бути священиком — душпастирем, духовним вітнем пастви, то очевидно для нього найважнішою буде самопрояви в цьому власне самопрояви, без огляду на те, чи йому можна буде ніти за гомосем природи і створити собі потемство крові. Його воля, його найтайніші почування і бажання будуть звернені в сторону душпастирства, отже на творення як найчистішої свідомості духовної. Його віри стануть йому на рідниц, вилих і дорогих дітей. Для нього власна матеріальна сім булаб скоріше перешкодою, як поміччю і розрадою в ділі ведення і спогення стада церковного.

Кольк-би хто хотів бути священиком, але тілчя під ум вою праці на власну кровну сімю, то його воля і всі почування булаб звязані перш за все сцюю умовою права на повноту самопрояви. На цей раз годі булоб розрізняти, що важніше в нього, чи праця з вертог, аді Христовою, чи власна родова самопрояви.

З чого одначе не слід робити висновку, що священик має бути безумовно безженним. Неважко, він може бути жонатим, коли не перешкодить йому в праці ставовій, коли його

сімю рідня не буде йому в кожну важну хвилину життя духовної праці не тільки перешкодою, то є жерелем більшої сили для праці духовної, якої він одинок не найшобя.

Питання про часткову безжсність нашого духовенства можна хибя з сего становища розважати.

Наше життя одначе не навчило нас неглядати на справи спосійно, так казатиб — у звязку з вічністю. Тим то ми порушимоць і нечемоць на згадку про яву-небудь традицію ізга дрібниць і важних справ одмаково звикто. „А коли поглянути на все те, що діється довруги нас, ском свідомого звязку з вічністю людини, то безперечно перекинемоць про брак приводу до жетунні не тільки в одній цій справі.“

Вертаючи до мей, мусимо паятати все, що не нам рішати про волю до життя, виключно духовного — одних, та духовно-матеріального — других тільки ім самим, тжм, що думають стати священиками. Думати і журитись ва них, не буде значити стійки, що піддержувати давню систему невипучей свідомості „старших“ над „молодшими“, ніби то досвідчених над недосвідченими.

Така обіка, не як раз найтяжча перешкода в нашому культурно-національному життю. Пригадати б тільки наш самообман у нашій національній політиці, коли то ми стали нести світло правди „молодим незрячим братам“. Чи наші батьки і діди ради цього самого „молодшого незрячого брата“ не гасили самі того світла, держучи народні маси в безумовній пошані для всяких традицій, які даген-дано перейшли в обшарів історії? Вольнім предсловаути 1848 рік, а там 60 ті, 70 ті і 90 ті рр, або в теперішню звичку! Як багато разів ми думали про те, що сией самий „молодший незрячий брат“ може й сам дещо про себе думати, та краще за час? Чи важнявся ми, його „старші видючі брата“ вискавати його думку, біді і страждання так ясно, якби те личило дійсним провідником народним?

Відповідь на оці питання нехай буде від

повідю на наше, про що зараз багато багатьма вде. А саме, говорять: безжсние духовенство є амшлення джерела і осередку української інтелігенції в Галичині. А в дійсности сьмю булаб казати: безжсние духовенство, не валя спроба створити в нас інтелігенцію, бо до тгер в нас її не було!

Так, інтелігенція в тім великій і широкій значинно творців великих і вічних цінностей життя культурно-національного, життя земляно-людського — в нас не була. В нас були одинокі, до другий яких ми принамаємо до побити, але визначні, сильної своєю творчістю і організаційною громади діячі духа, які ніколи ще не було, чим ми і слабі за всі.

В нас є чимало працівників інтелігенції професій — урядників, адвокатів, лікарів, вчителів, священиків, інженерів, а в нас вачених юристів, медиків, педагогів, філософів, поетів, артистів, що своїми працями творили лучидиби нас з загальнолюдської культурою. Ми вдебільша жетело це на чужій рахунок. Очевидно, що в таких умовах, не говорити про джерело інтелігенції в державній жонатих.

Скоріше на відворот можнаб казати, що про навмівня нашого інтелігентського рибітника на селі — заховати перевагу духовного інтереса над матеріальним; неважко казати відповідний тон у зносинах своїх з людьми, стили у своїй обстанові хатній і шкільній. В ційто й брак нашої неорганізованості і сготовості.

Не було такої організованої творчої громади й колісь ні в нас на Подіпрію, ні в Україні на Подіпрію. Тим то ми не створили власної державности, хоч мали всі найкращі дані для сего.

Наслідком цієї неорганізованості, виключно як раз браку інтелігенції — дійсної культури була в нас між иншим унія. Повстання в сирені природі і едмо оправдане страждання вірних церков Христової до братівго сирені

*) Сказатище „Дія“ до питання, порушеного в сій фелітській, відомо. Проте одначе не можна відмовити відсяк цілком повному — Ред.

Американське повідомлення.

ВІДНЬ, 9. жовтня 1918. (Тоб.) Урядово: вперше вдали ми неприятельні тяжкі втрати в битві при Сент-Емільоні, забрали 10,000 полонених, 200 гармат. В наслідок того війська наші не могли посуху на шлім фронті від Соми до Сенсе та ідемо скоро вперед. Англійські армії продерлися в глибину на 30-40 миль і перекривали воєнні ділянки поза лінією Пиденбург та і на схід від неї. Від 2. серпня забрали ми 110,000 полонених і 1,200 гармат.

Війська сербські і Французькі победи в Сербії німецькі і австрійські війська, дня 8. с. м. увійшли до Лесковач і забрали 800 полонених. В Альпській ідемо дільше на Ельбассав, поблизки відді стержі зустрілись військ.

НОВИНКИ.

Львів, 11. жовтня 1918

— Страх перед большевицькою революцією в Польщі. Як доносить Берлінський „Lokal Anzeiger“, польське правительство просило удержати німецьку військову окупацію в Польщі з тої причини, що польське правительство не може ручити за безпечність в краю.

— З життя української акад. молодіжи. В неділю дня 13. жовтня 1918 о 3 год. по пол. відбулися в малій селі Музичного Інституту Лисенки загально-академічне віче (на основі 2 § статуту про збори). Всі токаріші, як досі не дістали записання, можуть їх одержати піпгоном перед реченням віча тамже. — За комітет всіх сьбдєвних акадєм. організацій: Ів. Вайсборговський, Степан Полянський, Степан Сіпський.

— Чимраз ліпше! „Красивий Союз господарських спілок“ у Львові вислав дня 1. жовтня 1918 до села Глубокого, Російна (повіт Богородчан) когеспонденційну картку, адресовану до українськи. Дня 9. жовтня вертає ся картка назад в такою вечаткою: „Recht ohne fatalen adreße unzulässig“. Питаньє, чи ц. к. дирекція почт є відсема поступиванне почтового персоналу та веротли кореспонденцій писаних до українськи до чисто українського села в сільній Галичині.

— В Труханові, пов. Сколе відбулось — як яв пишуть — 6. жовтня, завдяки о. Луки Семковського, відновленне чт. „Просвіти“. Збори отворили о. Семків і поклявся на предсідателя п. Михайла Сметанка, нач. громади. Секретарював Теодор Сметанка. Реферат про минувшину і те першість вгласовив п. Дмитро Романець, дир. школи. Відтак промовляв п. Н. Сметанка і заступував молодіж до просвітнього життя. О. Семків представив зібраним минувші ваншизніалі акадємія і про наслідки темноти і піявства

між нашим народом. Потім вибрано новий вишаст. голова, Теодор Сметанка секретар. Дмитро Романець бібліотекар. Дмитро Пірус скарб. виділових. До читальні ввійсалося на разі 45 членів, але незадовго побільшиться. Збори закінчив короткою промовою Теодор Сметанка, а по відспіванню „Вже воскресла Україна“ розійшлись одушевлені домі.

— До відома управителя комісії причинкової для міста Львова при вул. Соборського П. пов.: Нам пишуть: Дня 10. с. м. зайшов я в справі інформаційній до сеї комісії, де інформаційні уліювала панночка — та став при тій на годі свідком слідуоучої події: На просьбу якогось фальшебля о улічення інформації для присутного там жида, відповідав ся панна, що не уділити йому жадної інформації, позаяк не є обовязана жадними „каїтицькими“ мовами говорити, як лиш по польськє. Далше заявив: „jeśli pan umie żyć we wschodniej Galicyi, to musi pan i po polsku umieć mówić“. Запитують отже пана управителя, чи така практика його підвладних йому вісна, та чи се його бажаннем вводити чи не завчасно „polkie rządu“ в Галичині.

— Бараболію на виму доставляємо своїм членам вирост від продуцентів до дому. Карти побору і гроші просимо без проволски аложити. — Саїлка споживна вул. Руська 18. 672 1-2

Нові книжки і видання.

Вістник Міністерства Народного Здоров'я і Опікування, щомісячний журнал, присвячений питанням санітарії, громадської медицини та опікування.

Перше число вийшло в друку. Зміст першого числа: 1) Офіційна частина. 2) Від редакції. 3) С. А. Томілін: Фрагменти по філософії медицини. 4) Красивий Медично-Санітарний З'їзд України 16.—19. жовтня 1917 р. у м. Київі. 5) В. В. Удовенко: Найближші завдання та схема організації санітарної статистики на Україні. 6) З'їзд по організації українського тов. Червоного Хреста. 7) Красивий протичумний візд в Одесі 12.—14. січня 1918 року. 8) Наряда представників губерніяльних санітарних організацій при міністерстві народнього здоров'я і опікування 22.—25. травня 1918 року. 9) Постанови першого Всеукраїнського делегатського з'їзду зубних лікарів. 10) Матеріали до історії медицини. 11) Дюпсис (в Поділля, в Херсонщині). 12) За кордоном. В Польщі. 13) Реферати і реценції. 14) Критика і бібліографія. 15) Хроніка.

Умови передплати: на гівроку 25 карб. Ціна першої книжки 4 карб. Адреса редакції і ковтори „Вістника“: м. Київ, Рейтерська, 22.

українського, про це запорука, от хочби колись зреформовані Єзуїтами — наші Василіане, та культурно національна діяльність самого Митрополита. Діяльність Василя і Митрополита стала давно зразковою для краших душстаровинків російської церкви; нехай же з неї вибере для себе ті користи Галицька Україна, які бере в неї інтелігентський осередок чужий.

Нехай духовний семінар стане осередком нового виховання, нехай він перестане бути прибіжищем для непридатних до життєвої борні, а навпаки нехай стане джерелом реформаторів нашого духовно-церковного життя. Нехай він дасть нам тих що мають якусь міплітум ехістенціє — відрекуюсь для загального добра й церковних дібр і крайню дразливість „треб“. Нехай він дасть нам добрих богословів, що своїм знанням і вогнем зуміють розбудити нове церковно-громадське життя.

Тож пора-б зрозуміти ширшому загальному нашій суспільності, що часткова безжизність нашого духовенства — це природний крок, який мусить зробити українська церква, коли вона хоче йти нога в ногу з агресивним винароднюючим язс у Східній Галичині. Холмщани і Підляшю, польським костелом. Це, можливо, майбутній осередок нового соціально-політичного напрямку в нашій внутрішній життє, який буде вимагати від нас багато самовідречення і самопосягати для здійснення кличів і покладення о. нов нового національного життя.

Для цього потрібно зрвати з тою традицією, яка — спираючись на скіп такім матеріальним достатком, не давала нам змоги розвинулись твердим сталевим характером в тяжкій борні життєвій, або — серед тяжких матеріальних умов була розсадником пролетаряту матеріального і псевдоінтелігентського. На ша молодь, зваживши всі обставини, завсємо зрозуміє, що вона стає до нового життя, до нової борні за визволення власне з пугів традиції, за визволення народу з пут давньої моралі сліпого послушу..

ПОШЕРЛИ.

Стефан Сполітакевич, урядник львівської філії Банку „Славія“ (я початку війни на військовій службі) помер у Львові по короткій недугі дня 10. с. м. в 38 році життя, покинувши жінку і 4 дрібних сиріт. Узяв жертвою обовязків, які резно сповнявав так у відношенню до властей, як і супроти своїх людей.

О. Теодор Любич Могильницький, завідувач в Підмонастири, помер дня 19. пересня в 33 році життя. В. И. П.

О. Петро Кузик, га. хат. парох в Буцкові, деканату перемишльско-загорольського, ревний священник і дільний громадянин, помер в 52 році життя а в 26 році священства 9. жовтня 1918 по довгій тяжкій недугі, вважотре-ній са. Таннави. Похорон відбудеться в суботу 12. жовтня в Буцові.

ОПОВІСТКИ.

Субота, 12. жовтня 1918.

На н і: греко - кат.: Кірняка прсп. — римо - кат.: Максїад.

Завтра: греко - кат.: 16 Н. по З. Св. — римо - кат.: 21 Н. по З. Св.

З театру. В суботу дня 12. жовтня 1918. Сяля Тов. Лисенка „Жидівка вихрестка“, нар. драма в 5 діях Тогобочного. В роли Сари (Марії) виступить перший раз пані Демінік Гембіцка. В роли Лейби виступить п. Хлібодарів, артист укр. театрів закордонних. В неділю д. 13. жовтня с. р. „Модний жених“ комедія в 4 діях зі співами і танцями Старицького. Бієти ранше можна набувати в Нар. Торговлі, а в день вистави від год. 5. при касі. Початок в год. 7. вечером. 675 1-2

Подяка. Всім Другам і Знакомим, що зводили мені передати вислов співчуття з нагоди смерті моєї незабутної дружини і взяли участь в її похоронах складаю отсім сердечну подяку. З особлиа дякую Преосв. о. Д-ру Боцману за веденне похоронів, о. Л. Куніцькому за щиро-сердечну надгробну бесіду й Папству Раковським за їх в і неупуїт заходи, щоби по змозі полегчити моє й моїх дітей горе. — Степан Рудницький.

Іван і Галя з Крайківських Білоуси місто повідомлень про своє вичинанне складають на фонд Митроп. Шептицького 100 кор. 668

Позір Самбірщина! Львівський Народний Театр Тов. Укр. „Бесіда“ у Львові під дирекцію Василя Коссака дає в Самборі дві вистави. По-неділок дня 14. жевтня 1918 р. „Хмара“. Нар. драма зі співами в 4 діях Суходольського. Ві-второк дня 15. жовтня 1918 р. „Ой не ходи Грицю та на вечерниці“. Нар. обзав зі співами і танцями в 5 діях Старицького. Сяля „Сокола. Музика військова зі Львова 15 п. в. Бієти вже

Великої ваги події закоплюють нашу нерушливу народню масу в свій круговорот; ми маємо стати свідками і творцями життя на нових основах справедливості і міжнародної взаємної пошани; тож до нього мусимо підійти з найбільшми скупленням усіх наших духовних сил. Наша молодь мусить відречися раз на все егоїстично матеріального світогляду, опертого на дегенерішнім жеттє нашого сільського духовенства. Вона мусить знатися поза межі станової традиції в безмежній просторі людського духа і стати осередком обновлення нашого культурно-національного і політичного життя. Коли тім молоді не буде присвічувати блудним вогнем надія стати без особлявшого труда священниками, або подругою його, то вона сміливіше піде на борню життєву; вона створить собі здоровий широкий світогляд виводеного дула і посвятить здійсненню великих ідей нації — людства, створенню нових цінностей культури життя усі найкращі сили свого ества.

Пора країна зірвати вже раз з актами нашої слабінни, та азатися за провау нашої сили, за поконання нашого противника його абрую: організованістю, карністю, широкою культурністю, незалежністю і сміливістю думки. Нехай агада про галицьку провінційність, про залізний світогляд кутка рідного з над річеньги повільної потоне в морі забуття.

Вперед, на бурхливій хвилі загально-людського життя, в чудову країну знання, вічної краси, сили, віри в добро і чоловіка, дійсної волі і справедливості — от що нехай буде кличем нашого нового життя; от завіщо нам змагатись, боротись і заваяттам горім.. Все инше буде тільки висловом нашого вузкого загуменового світогляду Богом і людьми забитої закутінн.

21. пересня 1918 р.

Г. Євменюкський.

МІНО
„КОПЕРНИК”
вул Коперника ч. 9

висвітлює від 11. с. м. аж до відкриття знамениту драму на 5 дій після твору Юрія Огнетта

Властитель кузень

Кіно „МАРУСЕНЬКА”
пл. Смольни 5.
Настрєєва музика згармонізована і змістом образів.

можна набувати в Нар. Театрі, а в день вистави від год. 5. при касі. Початок о год. 7.30 вечером. 663 2-2

- 15. жовтня 1918 р. -

здержуємо висилку „Діла” без виїмку всім тим, що до того часу не заплатять передплати.

НАДИСЛАНЕ.

Медициньний радник
Д-р ІВАН БЕРЕЖНИЦЬКИЙ
лічить і вставляє зуби від 11. жовтня знова у Львові, Підвале 7. 628 6-9

ОГОЛОШЕННЯ.

Мешканці в гародях на сади для консьюїста або адвок. Станія в містк. Відомість: Львів, вул. Театральна 3, у властителя. 651 2-2

Учительки, самікарстки, гімназистки, або пенсіоністки на сади до дітям в сьвідчаній родзі — пошукують. Неваж удержати і гонорар після уясн. — Фортеція дема Місцевість при гостинці 1/4 година до стані при містк Львів — Чернівець. Рефактуючі авіати вперуться по одній до інформації В. П. Калемента Огоноської учечки при містк Ів. Софії в Станіславові, або до Вч. в. В. Микішев адвок. в Кривотузах п. ж. Огнів. 613

Д-р Яків Зельцер

ординус в Народній Лічниці в помеділк, середу, четвер від 11—12 год. і веде хірургічний відділ. 654 2-2

Інтелігентні панни України блондинки і брунетки, в найном вартості 10.000 Корон радо навязують паремиску в цілх шатримоніальній в мужикам на становленні. За повну дискрецію ручать словом честі. Листи wraz з фотографією вряють ласкаво сяк і під „блондинка” — „брунетка” до Адм. „Діла”. 661

Панна, літ 26, Інтелігентна сирота по сьвідчанію, яка добре розуміється на доцщій господарстві, приймає місце заряті домог у сьвідчаній хазі або сьвідчаній відділ. Зголошення до Адм. „Діла” від „Ольга 26. 659 1-2

Машина до шовани шарки „Ideal Polyglot” — маю уживана з циською українським, польським й німецьким до продажи. Зголошення до 20. с. м. на адресу: Василь Рудавський — Cieżkowice p. Szczakowa. 655

Українка

гляне посади в доці сьвідчанка вліди та займає виховання дітям. Зголошення до адміністрації „Діла” від „Українка” 10. 650

Пошукуютьс ошадної кухарки, що вмє смачно варити для 80—100 інтелігентних осіб. Платня після угоди. Зголошення в означені висоті баженої платні та в сьвідч. рекомендаціями і сьвідствами (в відіслєні) слати до Адм. „Діла” від „Кухарка”. 644 3-4

ПОСАДИ

резізорів торговельних Слїоз
до обсаженнє в „Народній Торговлі”. Платня після угоди. Письменні зголошення з доцщєннєм короткого опису життя і відіслєні сьвідствот до теперішнього завітїя приймє Дирекція. XI. 2-7

Просимо при зміні адреси

конечно
1) подавати побіч нової і старої адреси
2) відіслати 80 сот. за передрічне виїни.

Від 15. IX. до 15. X. 1918.

ВИСТАВА

малюнків і сьвітлин

„Артистичної Горстки” і „Прєєвої Квартири”
Українських Січових Стрільців.

— — **Національний Музей** — —
ул. Мохнацького 40. Львів.

Денно від 10—6.

Вступ 2 К., для шкільної молодіжи і військової мужви 1 К.

УСТРІЙ Товариство українських інженерів відбудови

Спїлка з обмеж. порукою займається всікими ділами, що входять в округ відбудови.

Переводить оцінки знищених будинків. Вико ує проєкти будинків мійовних, еренціоніальних, закладів промислових (милнїм і т. д.)

Відбудовує знищені будинки. Склад будівельних матеріялів: бляхи, дахівки, гонтів, шкля, зелїя, дерева.

Уладжує більші підприємства злучені в відбудовою: тиртаки, дахівкарні, цегольні, вапнярки.

Одиноке українське бюро, що маючи референтів докладно ознакомленнє з розпорядками о відбудові, уділяє точних пояснєнє і інформації.

Всі роботи виконується під наглядом інженерів.

Устрїй є однимим українським інженерським Товариством, зорганізованим як рєєстрована Спїлка з обмеж. порукою, заложена на удїлах, через що миє повну гарантію за виконані роботи.

Адрес: **Устрїй**, Товариство українських інженерів відбудови — Спїлка з обмеж. порукою у Львові, вул. Станїца ч. 8. XXXI.а 1-3 або вул. Хорушили ч. 17.

КАЛЕНДАР
на 1919 і початок 1920 р. з коротким церк. уставом вьясляє по 3 К. др. Застирець Іос. Львів, ул. св. Зєфії 23. Занотуйте адрес і замовняйте як найскорше! 670 1-2

Прийму на цілий рік інструктора до учениць в I, II, IV, гімназ. — Зголошення: о. Охримович. Велдіж. 664 1-4

надзвичайні
ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Товариства
„Бурса св. О. Николая”
в Станіславові

відбудуться дня 24. жовтня с. р. в льокалі „Родина” ул. Личова ч. 1. о годині 3-їй пополуднї а на слугай браку комплету членів по мисля § 31 статутів о годині 4-їй пополуднї без огляду на число присутних членів в слїдууючїм порядку деннїа:

1. Огвореннє 35-рів грошовою Товариства.
2. Вїзїє прєзідєтєтя 35-рів.
3. Відчитаннє протоколу послїдних Загальних Зборів.
4. Змінє статутів.
5. Вїсєдєнє і інтерпрєтєціє членів.

О кїж подаєся до відіомє всіх П. Т. членів Товариства.

За вїзїє Товариства:
о. Іван Луцк секретар. Д-р Іван Лягишевський голова. 667

П. Грохольський
кухар з Варшави
веде супер кухню в рєстєвранці
НАФТУЛИ ТЕПФЕР
Львів
вул. Трибунальона ч. 12.

Се найліпшою залорукою, що подавані там обїди і вечерї суть знамениті, здрові і т. п. В недовзі буде відчинєна в тім льокалі знава закопанська сєля. XVI. 1-4

Лїцитації коней

для рільних та лісових господарств, як таяож для інтєресєнтів почт, промислу, гандлю і гірництва відбудуться:

в кїських шпитєлях:

Черляни коло Городка яг. 15. жовтня с. р. Максимовичі к. Самбора 16. " " Ярослав ул. Глубоха 20. " "

в кїських зужиткових станїах:

Перемишль кас. Шарца 18. жовтня с. р. Хмєлів к. Тарноберега 16. " "

Бїла лєгітємація
уповажє на закупно 1/3 частї, виключно для рільних і рільних господарств, а

Синя лєгітємація
також для інтєресєнтів почт, промислу, гандлю, ремєсла та гірництва на закупно 2/3 частї коней, осталих до продажі. Без висше наведєних лєгітємацій, вистєдєних полігїчною властїю і інстанціє не можна брати участї в купнї.

Гандларі коней і посєреднїкї вкљєченї від лїцитації. За коня, який зганє по закупнї, не признаєся ніякого відшкодованнє.

Лєшєта вродєтєся, виключно, хїборобам, та властїтєлям господарств, які займаютьсє розплєдом коней.

K. u. k. Inspizierender der Pferdeergänzung des Militärkommandes Przemyśl. 673

Адміністрація „ДІЛО”
пошунє

кїлька працюовитих сил
до вкспєдїюваннє часописєй.

Вимаганє ананє українськой бєсїди тїх з сьвідєчєннєм і письмї. Платня після угоди. — Зголошення в Адміністрації Ринок ч. 10/II.

Передплата на Україні

Річно	58 карбованців
Піврічно	28 " "
Чєртєрїчно	15 " "
Мїсячно	5 " "
Поодинога чисєло 40 шєгїє.	